

Branka Hubman / ZMEDA

Branka Hubman: ZMEDA
© Branka Hubman
Izdano v samozaložbi.
Samozaložnik: Branka Hubman
Marokova pot 7, 1270 Litija

Lektura besedila: Alenka Paternoster
Oblikovanje: Dean Vasiljević
Fotografija na naslovnici: Mitch Dobrowner
Urednik: Branka Hubman

Tisk in distribucija: STELLA
Šmarješke Toplice 141, 8220 Šmarješke Toplice, Tel. 07 307 39 40
stella.zalozba@gmail.com; www.stella-sp.si

Naklada: tiskano po naročilu.
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-312.4

HUBMAN, Branka
Zmeda / Branka Hubman. - Litija : samozal., 2015

ISBN 978-961-93242-5-7 (trda vezava)
ISBN 978-961-93242-6-4 (broš.)

279797760

Branka Hubman

ZMEDA

Litija 2015

Veter se je neusmiljeno zaletaval v orjaška hrastova drevesa, ki so utrujeno in naveličano ječala od nenadnih sunkov. Hiše, večinoma so bile stare in zidane iz kamna, ki so bile na redko posejane tu in tam po vasi, so mu v nasprotju z njimi navidezno hrabro kljubovale. Takole na prvi pogled bi pomislili, da sploh niso slutile, da se je ponekod vanje skozi stara slabo zatesnjena okna že priplazila kakšna hladna sapica, ki je povzročila skoraj neslišen žvenket stekla. Kdaj pa kdaj se je skozi napol zastrto okno prikazala kakšna radovedna in še bolj prestrašena otroška glavica, za njo pa še kakšna večja, ki pa se je trenutek zatem že varno umaknila v notranjost. Veter, ta žvižgajoči ušesa parajoči neusmiljeni veter. Bo sploh pojenjal to noč? Do sedaj je vse pod nadzorom ... Kaj bi se zgodilo, če bi se jakost še stopnjevala in bi narava povsem razgalila svoj pravi obraz? Nekoč, še nedolgo tega, se je že pripetilo nekaj takega in strah, da bi se lahko ponovilo kaj podobnega, je bil še vedno prisoten med vaščani. Ob takih, k sreči ne prav pogostih, a vendarle možnih pojavih, ko je sicer še minuto nazaj nadutega, takoj zatem pa že preprostega zemljana, stisnilo pri srcu, ko je pomislil: »Kaj bi bilo, če bi bilo ...,« si se nehote moral zavedati nepomembnosti in minljivosti v smislu, kako majhni in nebogljeni smo pravzaprav v borbi proti vsem tem silam, ki nam gospodujejo. Da, če ne prej, je vsaj takrat slehernega prebivalca navdalo nekakšno strahospoštovanje.

GLORIA IZ NEKEGA DRUGEGA SVETA

Gloria je rahlo togo, na videz naveličano, a zaradi tega nič manj zvedavo sedela v zanjo prirejenem vozičku, ki jo je stalno spremljal že vsaj desetletje, od takrat, ko je zbolela za multiplo sklerozo. Skozi temačno okno je opazovala krošnje dreves, ki so se divje rokovale z vetrom. Prizor jo je po svoje zabaval, kajti že od malega je ljubila takšne trenutke. Zdaj ji je na ustnicah igral porogljiv nasmešek. V očeh, v katerih sicer ni bilo več mladostnega zanesenjaškega leska, pa čeprav jih je to leto dopolnila komaj petdeset, pa je bilo zaznati neprikrito občudovanje. »Nič več mi ne more do živega! Ja, ti kar daj, suvaj, praskaj, tolči, počni karkoli in kolikor zmoreš,« si je trmasto zamrmrala, ko je sunek vetra brezobzirno udaril v okno in je šipa glasno zaječala. »Kaj si rekla?« se je nekaj metrov stran za njo, tik v kotu sobe, oglasil šibak glas starejše ženičke. Gloria se je šele sedaj zavedla, da v prostoru sploh ni sama. »Nič, Elizabeth. Prisluhe imaš!« »A jaz, da imam prisluhe!? Resda nekoliko slabše slišim, ampak gluha pa še nisem! Veš, žalila me pa ne boš,« se je uprla in obmolnila. Vedela je, da je vsakršno pravdanje z Glorio brezpredmetno.

Gloria je zadnjih nekaj let povsem pozabila na manire. Zaradi tega se ji je pogosto zdelo, da nikdar ni bila vljudna in prijazna oseba. Pa čeprav je nekoč to bila, vendar s takšnim vedenjem ni prišla ravno daleč. Potem pa se je kar čez noč vanjo naselila druga ženska in čez čas se je komaj še prepoznala. Kot da jo je ta pusta siva zgradba brez življenja, v kateri je bivala zadnja leta, predrugačila. In

tako je ta druga Gloria z ljudmi pogosto ravnala kot svinja z mehkom. Le redki varovanci so se ji zoperstavili ali ji celo naravnost v obraz povedali, kar ji pritiče. Če je le bilo mogoče, so se že na daleč ognili njene družbe in si tako vsaj za nekaj časa ohranili mirno srce. Kadar je bilo soočenje z njo nujno potrebno, pa so si okrog sebe nadedli nevidni oklep. »Le zakaj so mi vsilili to trapo, tako omejeno se počutim, odkar je tukaj z mano. Prepričana sem, da je nora in sčasoma bom še jaz postala takšna,« je spet ogorčena pomislila Gloria, nato pa se znova zlila z igro narave. »Še dobro, da se vsaj zunaj dogaja nekaj zanimivega.«

»Vsak čas bo večerja, dekleti!« ju je slabe pol ure zatem prišla opomnit strežnica Vera. Gloria je voziček premaknila nekoliko v levo in se zastrmela vanjo. »Kje pa je Blažka? Zakaj je danes ni tukaj? Včeraj je obljubila, da bo do večerje že nazaj,« je potarnala. »Včeraj je bilo včeraj, danes pa je danes. In kaj manjka Veri?« je zarohnela Elizabeth. »Nič, stara, sicer pa nisem tebe prav nič vprašala.« »Blažki je umrla mama, vsaj dva dni se še ne bo vrnila,« je povsem spontano brez zamere v glasu pojasnila Vera, še za hipec postala, zatem pa odšla po dolgem hodniku k drugim varovancem. »Oh, ne mi reči! Uboga Blažka. Gotovo jo je neznansko prizadelo. Pa tako sta bili navezani. Vendar sem nekako slutila, da se njen čas izteka. Po vsem tistem, kar mi je pripovedovala o njej. Kaj hočemo, življenje je pač nepredvidljivo. Od nekdanj je tako,« je zahlipala v rjuho Elizabeth, Gloria pa se je pretvarjala, da ni ničesar slišala.

Večerja ni bila nič kaj po njenem okusu, nekakšen slab ponaredek mesne štruce in zeljna solata z redkim jogurtovim prelivom. Kuharici sta bili neizkušeni smrkliji, ki sta komaj ločili govejo juho od rižote. »Sramota pa taka! Koga vse ne vzamejo v službo ti slinasti, žensk nenasitni trebušasti direktorji! Če bi bila jaz glavna, bi jim že dala vetra!« Gloria je navkljub vsemu izpraznila krožnik, saj je vedela, da do jutra ne bo zaužila niti grizljaja več. V

KAZALO

GLORIA IZ NEKEGA DRUGEGA SVETA.....	6
SMRT PRED VRATI.....	13
ELIZABETHINA DILEMA.....	16
DEBORINE TEŽAVE.....	19
V PRIČAKOVANJU.....	23
SOOČENJE.....	26
VERIN PORTRET.....	30
VERINA MATI IŠČE MOTIV.....	33
IZVEDENIŠKO MNENJE.....	39
GLORIA PREKRIŽA POT NAČELNIKU.....	42
PRI MOČIVNIKOVIH DOMA.....	46
KLARA.....	54
ELIZABETH IN NOSTALGIJA PO MLADOSTI.....	57
KLARIN ZAGOVOR.....	62
GLORIJINE SKRBI.....	67
JURIJ NA TAPETI.....	71
GLORIA SE VRNE.....	74
ŠTEFANIJA - DETEKTIVKA.....	76
GLORIA VPETA V PRETEKLOST.....	79
VINTGARJEVA VDOVA.....	83
GLORIA VPETA V PRETEKLOST 2.....	86
VLOM.....	92
GLORIA VPETA V PRETEKLOST 3.....	94
BERGER SE IZPOSTAVI.....	97
GLORIA VPETA V PRETEKLOST 4.....	101
ZASLIŠANJE.....	105
GLORIA VPETA V PRETEKLOST 5.....	110
HIŠNA PREISKAVA.....	114
DODATNA ZMEDA.....	117

GLORIA VPETA V PRETEKLOST 6.....	120
SPREMENJEN JURIJ.....	124
GLORIA VPETA V PRETEKLOST 7.....	128
IZGUBLJENA NA POTI.....	132
GLORIA VPETA V PRETEKLOST 8.....	136
TEŽAVE BREZ KONCA.....	141
KONEC GLORIJINE PRETEKLOSTI.....	145
VSAKA SKRIVNOST PRIDE ENKRAT NA DAN.....	156
ZAKLJUČEK.....	162